

ת"פ 34509/01/23 - אמין עיסא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 34509-01-23 מדינת ישראל נ' עיסא

לפני	כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פרייז
מבקש/נאשם	אמין עיסא
נגד	
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום מחמת טענת הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם, איומים וניסיון לתקיפה סתם.

על פי עובדות כתב האישום, מדובר באירוע מיום 13/2/22, שעניינו עימות בין הנאשם לבין אדם בשם אופיר פלד, ואחיו של האחרון בשם גלעד, על רקע תאונת דרכים בין שני כלי הרכב הרלבנטיים לצדדים. במהלך האירוע, על פי הנטען, הנאשם במספר הזדמנויות תקף את פלד ואת אחיו, כמו גם ניסה לתקפם עוד ועוד, כאשר בשלב מאוחר של האירוע פלד דחף אותו בחוזקה, וגרם לנפילתו שהביאה לפציעתו בראשו.

בדיון ביום 13/7/23, לאור הסכמת הצדדים, התיק הועבר לבחינת היחידה להסדרים מותנים, אולם היחידה להסדרים מותנים לא דנה בתיק. לטענת ב"כ הנאשם, מברור שנערך עלה כי היחידה להסדרים מותנים אינה עורכת הסדרים מותנים בתיקים אשר מוגדרים כ"אלימות בכבישים". מתגובת המאשימה עלה כי התיק לא נדון ביחידה להסדרים מותנים נוכח העובדה שמדובר בתיק בו ישנה עתירה למאסר.

בעניינו של פלד הוגש כתב אישום, אך לאחר מכן עניינו הועבר לבחינת היחידה להסדרים מותנים. בהמשך, לטענת המאשימה, לאחר שמיעת טיעוניו של פלד ולאחר צפייה מחודשת בסרטון המתעד את האירוע, המאשימה הגיעה למסקנה כי אין סיכוי סביר להרשעתו של פלד, ולפיכך המאשימה חזרה בה מכתב האישום כנגדו.

לטענת ב"כ הנאשם, המאשימה נקטה במדיניות של אכיפה בררנית בכך שסגרה את התיק נגד פלד. נראה כי ב"כ הנאשם אינה חולקת על עובדות כתב האישום, אולם לטענתה, מחומר החקירה ובכלל זה מהסרטון, עולה כי קיים סיכוי סביר להרשעתו של פלד בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

לטענת ב"כ הנאשם אין מדובר באכיפה בררנית קלאסית כפי הגדרתה, של העמדה לדין רק של חלק מהנאשמים באותה פרשה, אלא במקרה חמור יותר. כך, מי שהועמד לדין הוא דווקא הנאשם המבוגר והחולה, נעדר העבר הפלילי, שהינו המעורב היחיד שנפצע קשות באירוע, ואושפז בבית החולים. נטען כי מעשי האלימות של הנאשם היו פחות חמורים, בהשוואה לפלד שיצא פטור ללא כלום.

תחילה ייאמר כי הביקורת השיפוטית על החלטת התביעה בדבר דיות ראיות באשר להעמדה לדין היא ביקורת שיפוטית מצומצמת, ובית המשפט אינו נוטה להיכנס לנעלי התביעה ולהחליף את שיקול דעתה בשיקול דעתו שלו (ע"פ (ת"א) 15757-04-11 **מדינת ישראל נ' מרדכי גרינוולד**).

בסופו של יום, דרך המלך שבה על בית המשפט לצעוד בבקרו את שיקול דעתה הראייתי של התביעה הינו בשמיעת הראיות בשלב הדיוני שנועד לכך, ולאחר מכן הגעה למסקנה העצמאית משלו בשאלת דיוטן להרשעה. דברים אלה רלבנטיים בראש ובראשונה לבחינת הראיות לגבי אשמת הנאשם העומד לדין, אך בוודאי ישימים גם לבחינת אשמת אדם אחר שביחס אליו נטענת טענה של אכיפה בררנית.

בענייננו, מטענות שני הצדדים עולה כי הראיה המרכזית להשוואת מעשי המעורבים, כמו גם הרקע להם, היא הסרטון. ב"כ הנאשם אף מבקשת כי בית המשפט יעיין בכלל חומר החקירה לצורך הכרעה בבקשה, וכי "הסרטון מדבר בעד עצמו". הנה כי כן, ברור כי לא ניתן להכריע בטיעון המשפטי מושא הבקשה ללא בירור ראייתי.

דא עקא, התיק מצוי בשלב הדיוני של טיעון מקדמי טרם תשובה לכתב האישום, אדרבא טרם שמיעת ראיות. משכך, משמעות קבלת עמדת ב"כ הנאשם, הינה להפוך את היוצרות, על דרך הקדמת שלב הבירור הראייתי לשלב ההקראה, דבר העומד בניגוד גמור לסדר הדין הפלילי.

על כן, אין מקום להכריע בבקשה במסגרת טיעון מקדמי, אלא ניתן יהיה להכריע בה רק בתום שלב שמיעת הראיות.

נוכח המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

התיק נקבע להקראה ליום 17/7/24 שעה 12:30. חובת התייצבות לנאשם, וב"כ תודיע לו על כך.

בשולי הדברים, מוצע כי בנסיבות העניין הצדדים יבחנו האפשרות לקיים גישור בתיק, כחלק מדיון מקדמי מפורט לפני או במסגרת תיק ג"פ לפני שופט אחר. ככל שיסכימו לכך, יגישו בקשה מתאימה תוך הצעת מירב המועדים המתאימים לכך בחודשים יולי או ספטמבר שנה זו.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, בהעדר הצדדים.